

Wordt mij tijd en gezondheid gegund, dan vul ik in den volgenden jaargang, uit de programma's onzer school en uit de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*. aan, wat in dezen nog ontbreekt.

*Hoc alumno Roterodamum oppidum se
semper iactabit et doctis erit commen-
datum. Beatus Rhenanus.*

I.

Erasmus, de grootste Rotterdammer, is in de Wijde Kerkstraat geboren en hij heeft zich bij zijn leven zoo verdienstelijk gemaakt, dat voor hem op de markt een standbeeld is opgericht: daar leest hij in een groot boek en van dit groote boek slaat hij een blad om, zoo dikwijls hij de klok hoort slaan, wanneer hij ten minste daarin niet verhinderd wordt door al het vuil, dat zich om hem ophoopt, of zijn aandacht niet wordt afgeleid door het geschreeuw van allerlei kramers, die zich zes dagen van de week om hem verdringen.

Hierop komt zoo ongeveer neer, wat velen weten aangaande den metalen man met dat fijn besnedene, peinzende gelaat, en het Latijnsche opschrift, aan zijne voeten, vertelt dien velen ook niet veel meer, want het is hun even onbegrijpelijk als den oningewijden het omslaan van het blad. Een metalen beeld heeft zoo menig schrijver ontvangen, zonder dat men hem schonk, wat hij zelf zeker boven alles wenschte, liefde en belangstelling in hetgeen hij sprak en schreef, sprak en schreef niet voor zijn volk of voor zijne tijdgenooten alleen, maar ook voor de menschheid, voor de eeuwigheid! Mocht Erasmus aanspraak maken op meer dan zoovele anderen, wier werken wel geprezen, maar niet gelezen worden? Onze indrukken wisselen elkander telkens af; geen enkele haast heeft tijd om te beklijven, om zich scherp en diep in